

[Landbrugsministeren]

sygdomsloven fra 1920 med senere ændringer og tillæg, men også 7 særlove, hvoriblandt kan nævnes lov om markeder m.v. for heste og kreaturer fra 1948 og lov om kunstig sædovertføring på husdyr fra 1968. Et stort antal bekendtgørelser og cirkulærer vil blive sammenskrevet og forenklet efter ikrafttrædelsen af loven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje Ting.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Herved skal jeg for det høje Ting fremsætte:

Forslag til lov om læhegn.

(Lovforslag nr. L 30).

Et forslag til lov om læhegn – L 136 – blev fremsat i foråret, men faldt væk med udskrivelse af folketingsvalget.

Kapitel 1 svarer til L 136 med den ændring, at kravet om tinglysning er bortfaldet, således at det fremover vil være frivilligt, om tilskudsmodtagere ønsker at sikre hegnene ved en tinglysning.

Ifølge forslaget ydes tilskud til kollektiv og individuel læplantning svarende til den nugældende ordning.

Ved kollektiv læplantning vil såvel projektering som forberedelser og anlæg samt de første tre års renholdelse fremover være inkluderet i tilskudsgrundlaget.

Det har været overvejet, om tilskuddet skulle være betinget af, at der udelukkende anvendtes kemisk renholdelse i hegnene.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil det ikke i dag være realistisk at forestille sig en sådan begrænsning.

Der er dog lovende forsøgsresultater, således at der efter en kortere årrække må forventes udviklet en teknik, der gør det muligt helt at undlade kemisk renholdelse.

Ifølge forslaget ændres ordningens administration under hensyn til overholdelsen af gældende administrative principper og det forhold, at flere entreprenører fremover påregnes at deltage ved kollektiv læplantning.

Administrationen af tilskud til kollektiv og individuel læplantning foreslås henlagt til Fællesudvalget for Læplantning.

Forslaget indebærer desuden som det oprindelige forslag, at tilskud kan ydes til forsknings-, forsøgs- og udviklingsprojekter af betydning for læplantningen.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg dette til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til international købelov.

(Lovforslag nr. L 35).

Den foreslåede nye lov har til formål at forbedre vilkårene navnlig for danske eksportvirksomheder og indebærer, at FN-konventionen om internationale løsøre-køb gennemføres i dansk ret.

Denne konvention er i realiteten en international købelov med regler om forsinkelse, mangler osv., og den vil få stor betydning i den internationale samhandel. Finland, Norge og Sverige har allerede ratificeret konventionen. Hovedparten af medlemslandene i EF har også udtrykt stor interesse for konventionen som en EF-købelov, og store EF-lande som Frankrig og Italien har ratificeret konventionen. Også i resten af verden er der stor tilfredshed med konventionen, bl.a. kan jeg nævne, at konventionen allerede bruges ved handler mellem USA og Kina.

Den nærmere gennemførelse af konventionen er blevet drøftet mellem de nordiske lande, og lovforslaget bygger på disse drøftelser. For så vidt angår handler mellem de nordiske lande opretholdes den fælles nordiske købelov som regelgrundlag.

Konventionen er resultatet af et langvarigt og meget grundigt forberedelsesarbejde i FN, som har fundet, at det er en vigtig opgave at arbejde for, at retskonflikter i den internationale handel finder en løsning, som er uafhængig af, hvilket lands retsregler der skal finde anvendelse.

Lovforslaget er udformet således, at konventionens originale tekster gennemføres uforandret i dansk ret, idet originalteksten på engelsk og fransk foreslås optaget som bilag til en kort gennemførelseslov. Som hjælp ved anvendelsen af disse tekster er der tillige optaget en oversættelse til dansk. Denne gennemførelsesmetode skal sikre, at det danske erhvervsliv får størst mulig gavn af loven, idet danske virksomheder over for udenlandske handelspartnere kan anføre, at handlerne er undergivet nøjagtig den lovtækt, som er kendt og forstået også i udlandet.